

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล สัมพันธภาพในครอบครัว การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ความเข้มแข็ง กับการปรับตัวของเยาวชน ผู้เสพยาบ้าในแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลธัญญารักษ์ จากกลุ่มตัวอย่าง 88 คน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศของเยาวชนผู้เสพยาบ้า ในแผนกผู้ป่วยนอก แจกแจงเป็น ความถี่ และค่าร้อยละ ส่วน อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาของการเสพยาบ้า และจำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษาในปัจจุบันของเยาวชนผู้เสพยาบ้าในแผนกผู้ป่วยนอก แจกแจงเป็น ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนผลการวิเคราะห์ ค่าคะแนนของสัมพันธภาพในครอบครัว การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ความเข้มแข็ง และการปรับตัวโดยรวม และรายด้านของเยาวชนผู้เสพยาบ้า ในแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลธัญญารักษ์ แจกแจงเป็น ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ระดับคะแนนของตัวแปรเหล่านี้ แจกแจงเป็น ความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาของการเสพยาบ้า และจำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษาในปัจจุบัน สัมพันธภาพในครอบครัว การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ความเข้มแข็ง และการปรับตัวโดยรวม และรายด้านของเยาวชนผู้เสพยาบ้าในแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลธัญญารักษ์ โดยใช้สถิติ ค่าสัมประสิทธิ์การจรรยา และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาของการเสพยาบ้า และจำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษาในปัจจุบัน สัมพันธภาพในครอบครัว การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ความเข้มแข็ง และการปรับตัวโดยรวมและรายด้านของเยาวชนผู้เสพยาบ้า โรงพยาบาลธัญญารักษ์

ตารางที่ 7 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของเยาวชนผู้เสพยาบ้าในแผนกผู้ป่วยนอกของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	87	91.6
- หญิง	8	8.4
อายุ		
- อายุระหว่าง 14 – 18 ปี	61	64.2
- อายุระหว่าง 19 – 24 ปี	34	35.8
ระดับการศึกษา		
- มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	51	53.7
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	18	18.9
- อาชีวศึกษาหรือสูงกว่า	26	27.4
ระยะเวลาของการเสพยาบ้า		
- ระยะเวลา 1 – 18 เดือน	47	49.5
- ระยะเวลา 19 – 96 เดือน	48	50.5
จำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษาในปัจจุบัน		
- ครั้งที่ 1	24	25.3
- ครั้งที่ 2	37	38.9
- ครั้งที่ 3 หรือมากกว่า	34	35.8

จากตารางที่ 7 พบว่าเยาวชนผู้เสพยาบ้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 91.6 และร้อยละ 8.4 ตามลำดับ) มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี (ร้อยละ 64.2) มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า (ร้อยละ 53.7) มีระยะเวลาของการเสพยาบ้าอยู่ในช่วง 19 – 96 เดือน (ร้อยละ 50.5) และเข้ารับการบำบัดรักษาในปัจจุบันเป็นครั้งที่ 2 (ร้อยละ 38.9)

ตารางที่ 8 ค่าพิสัย (Range) คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาของการเสพยาบ้า และจำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษาในปัจจุบัน

ตัวแปร	Range	\bar{x}	S.D.
อายุ	14 - 24	18.11	2.42
ระดับการศึกษา	5 - 16	9.76	1.92
ระยะเวลาของการเสพยาบ้า (เดือน)	1 - 96	26.38	23.63
จำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษาในปัจจุบัน (ครั้ง)	1 - 6	2.24	1.05

จากตารางที่ 8 พบว่าเยาวชนผู้เสพยาบ้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีอายุอยู่ในช่วง 14–24 ปี มีอายุโดยเฉลี่ย 18.11 มีจำนวนปีการศึกษาอยู่ในช่วง 5 – 16 ปี การศึกษาโดยเฉลี่ย 9.76 ปี ซึ่งอยู่ในระดับการศึกษามัธยมศึกษาที่ 3 ส่วนระยะเวลาของการเสพยาบ้าอยู่ในช่วง 1 – 96 เดือน โดยเฉลี่ย 26.38 เดือน และพบว่าเยาวชนผู้เสพยาบ้าส่วนใหญ่เข้ารับการบำบัดรักษาครั้งที่ 1 – 6 โดยเฉลี่ยเป็นครั้งที่ 2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสัมพันธภาพในครอบครัว และค่าความถี่ ค่าร้อยละ ของระดับของคะแนนสัมพันธภาพในครอบครัว

ระดับสัมพันธภาพในครอบครัว	ความถี่	ร้อยละ
มีสัมพันธภาพในครอบครัวมากที่สุด (4.50–5.00)	2	2.08
มีสัมพันธภาพในครอบครัวมาก (3.50–4.49)	45	47.90
มีสัมพันธภาพในครอบครัวปานกลาง (2.50–3.49)	41	43.64
มีสัมพันธภาพในครอบครัวน้อย (1.50–2.49)	6	6.38
มีสัมพันธภาพในครอบครัวน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย (1.00–1.49)	-	-
รวม	94	100
ค่าเฉลี่ย	3.47	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.58	
สัมพันธภาพในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง		

จากตารางที่ 9 พบว่าเยาวชนผู้เสียหายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับมากมีจำนวนสูงสุด (ร้อยละ 47.90) รองลงมาคือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 43.64) และพบสัมพันธภาพในครอบครัวในระดับมากที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 2.08) นอกจากนี้ไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย โดยค่าเฉลี่ยของสัมพันธภาพในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเท่ากับ 3.47 ซึ่งถือว่ากลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 10 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และค่าความถี่ ค่าร้อยละ ของระดับของการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร

ระดับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	ความถี่	ร้อยละ
ได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารมากที่สุด (4.50–5.00)	5	5.62
ได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารมาก (3.50–4.49)	70	78.65
ได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารปานกลาง (2.50–3.49)	14	15.73
ได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารน้อย (1.50–2.49)	-	-
ได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย (1.00–1.49)	-	-
รวม	89	100
ค่าเฉลี่ย	3.79	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.44	
การได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก		

จากตารางที่ 10 พบว่าเยาวชนผู้เสพยาบ้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมากมีจำนวนสูงสุด (ร้อยละ 78.68) รองลงมาคือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 15.73) และพบว่ากรได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารในระดับมากที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 5.62) นอกจากนี้ไม่พบกลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารน้อยและน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย โดยค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเท่ากับ 3.79 ซึ่งถือว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเข้มแข็ง และค่าความถี่ ค่าร้อยละของระดับของคะแนนความเข้มแข็ง

ระดับความเข้มแข็ง	ความถี่	ร้อยละ
มีความเข้มแข็งมากที่สุด (4.50 – 5.00)	6	6.82
มีความเข้มแข็งมาก (3.50 – 4.49)	63	71.59
มีความเข้มแข็งปานกลาง (2.50 – 3.49)	18	20.45
มีความเข้มแข็งน้อย (1.50 – 2.49)	1	1.14
มีความเข้มแข็งน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย (1.00 – 1.49)	-	-
รวม	89	100
ค่าเฉลี่ย	3.79	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.46	
ความเข้มแข็งของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก		

จากตารางที่ 11 พบว่าเยาวชนผู้เสพยาบ้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเข้มแข็งอยู่ในระดับมากมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 71.59) รองลงมาคือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 20.45) และพบความเข้มแข็งในระดับน้อยมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 1.14) นอกจากนี้ไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่มีความเข้มแข็งน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย โดยค่าเฉลี่ยของความเข้มแข็งของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเท่ากับ 3.79 ซึ่งถือว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้มแข็งอยู่ในระดับมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการปรับตัวโดยรวม และค่าความถี่ ค่าร้อยละ ของระดับของคะแนนการปรับตัวโดยรวม

ระดับการปรับตัว	ความถี่	ร้อยละ
เหมาะสมมากที่สุด (4.50 – 5.00)	-	-
เหมาะสมมาก (3.50 – 4.49)	47	53.41
เหมาะสมปานกลาง (2.50 – 3.49)	40	45.45
เหมาะสมน้อย (1.50 – 2.49)	1	1.14
เหมาะสมน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย (1.00 – 1.49)	-	-
รวม	88	100
ค่าเฉลี่ย	3.49	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.35	
การปรับตัวโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง		

จากตารางที่ 12 พบว่าเยาวชนผู้เสพยาบ้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการปรับตัวอยู่ในระดับเหมาะสมมากมีจำนวนสูงสุด (ร้อยละ 53.41) รองลงมาคือระดับเหมาะสมปานกลาง (ร้อยละ 45.45) และพบการปรับตัวในระดับที่เหมาะสมน้อยมีจำนวนน้อยมาก (ร้อยละ 1.14) นอกจากนี้ไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่มีการปรับตัวเหมาะสมมากที่สุด และน้อยที่สุดหรือไม่เหมาะสมเลย โดยค่าเฉลี่ยของการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเท่ากับ 3.49 ซึ่งถือว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปรับตัวอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการปรับตัวด้าน สรีรวิทยา ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และค่าความถี่ และค่า ร้อยละของคะแนนระดับของการปรับตัวในแต่ละด้าน

ระดับ การปรับตัว	การปรับตัวด้าน							
	สรีรวิทยา		อัตมโนทัศน์		บทบาทหน้าที่		การพึ่งพาซึ่งกันและกัน	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
เหมาะสม มากที่สุด (4.50 – 5.00)	2	2.27	-	-	7	7.95	2	2.27
เหมาะสม มาก (3.50 – 4.49)	58	65.91	20	22.73	63	71.59	33	37.50
เหมาะสม ปานกลาง (2.50 – 3.49)	24	27.27	66	75.00	17	19.32	44	50.00
เหมาะสม น้อย (1.50 – 2.49)	4	4.54	2	2.27	1	1.14	8	9.09
เหมาะสม น้อยที่สุดหรือ ไม่มีเลย (1.00 – 1.49)	-	-	-	-	-	-	1	1.14
รวม	88	100	88	100	88	100	88	100
ค่าเฉลี่ย	3.68		3.22		3.85		3.32	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.56		0.34		0.49		0.62	
ระดับการปรับตัว	มาก		ปานกลาง		มาก		ปานกลาง	

จากตารางที่ 13 พบว่าเยาวชนผู้เสียขาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการปรับตัวด้านสรีรวิทยา อยู่ในระดับเหมาะสมมากมีจำนวนสูงสุด (ร้อยละ 65.91) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 27.27) และพบการปรับตัวในระดับที่เหมาะสมมากที่สุดมีจำนวนน้อยมาก (ร้อยละ 2.27) นอกจากนี้ไม่พบว่ามียุทธศาสตร์การปรับตัวด้านสรีรวิทยาในระดับที่เหมาะสมน้อยที่สุดเลย โดยค่าเฉลี่ยของการปรับตัวด้านสรีรวิทยาของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเท่ากับ 3.68 ซึ่งถือว่าการปรับตัวด้านสรีรวิทยาของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

เยาวชนผู้เสพยาบ้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลางมีจำนวนสูงสุด (ร้อยละ 75.00) รองลงมาคือระดับมาก (ร้อยละ 22.73) และพบการปรับตัวในระดับที่เหมาะสมน้อยมีจำนวนน้อยมาก (ร้อยละ 2.27) นอกจากนี้ไม่พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่มีการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ระดับที่เหมาะสมมากที่สุด และระดับน้อยที่สุดเลย โดยค่าเฉลี่ยของการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเท่ากับ 3.22 ซึ่งถือว่าการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

เยาวชนผู้เสพยาบ้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่อยู่ในระดับเหมาะสมมากมีจำนวนสูงสุด (ร้อยละ 71.59) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 19.32) และพบการปรับตัวในระดับที่เหมาะสมน้อยมีจำนวนน้อยมาก (ร้อยละ 1.14) นอกจากนี้ไม่พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่มีการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ระดับที่เหมาะสมน้อยที่สุดเลย โดยค่าเฉลี่ยของการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเท่ากับ 3.85 ซึ่งถือว่าการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ส่วนการปรับตัวด้านการพึ่งพาซึ่งกันของเยาวชนผู้เสพยาบ้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลางมีจำนวนสูงสุด (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือระดับมาก (ร้อยละ 37.50) และพบการปรับตัวในระดับที่เหมาะสมน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยมาก (ร้อยละ 1.14) โดยค่าเฉลี่ยของการปรับตัวด้านการพึ่งพาซึ่งกันและกันของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเท่ากับ 3.32 ซึ่งถือว่าการปรับตัวด้านการพึ่งพาซึ่งกันและกันของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาของการเสพยาบ้า และจำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษาในปัจจุบัน สัมพันธภาพในครอบครัว การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ความเข้มแข็ง และการปรับตัวโดยรวม และรายด้านของเยาวชนผู้เสพยาบ้า ในแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลธัญญารักษ์

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์การจรรยา (c) ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับ เพศ กับการปรับตัวโดยรวม และรายด้าน

เพศ	ระดับปรับตัว*		C	χ^2	df	p-value
	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมมาก				
การปรับตัวโดยรวม						
ชาย	45	36	.145	1.885	1.00	.170
หญิง	2	5				
รวม	47	41				
ด้านสรีรวิทยา						
ชาย	25	56	.070	.427	1.00	.513
หญิง	3	4				
รวม	28	60				
ด้านอัตมโนทัศน์						
ชาย	62	19	.059	.309	1.00	.579
หญิง	6	1				
รวม	68	20				
ด้านบทบาทหน้าที่						
ชาย	17	64	.045	.178	1.00	.673
หญิง	1	6				
รวม	18	70				
ด้านการพึ่งพิงซึ่งกันและกัน						
ชาย	47	34	.151	2.062	1.00	.151
หญิง	6	1				
รวม	53	35				

* ผู้วิจัยรวมระดับการปรับตัวจาก 5 ระดับ ให้เป็น 2 ระดับ คือ การปรับตัวระดับเหมาะสมมาก และปานกลาง ทั้งนี้เพื่อให้ความถี่ในแต่ละ cell มีค่ามากกว่า 5

จากตารางที่ 14 พบว่าเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวโดยรวม และรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์การจรรยา (c) ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับ อายุ กับการปรับตัวโดยรวม และรายด้าน

อายุ	ระดับปรับตัว		C	χ^2	df	p-value
	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมมาก				
การปรับตัวโดยรวม						
- อายุระหว่าง 14 - 18	28	27	.111	1.099	1.00	.294
- อายุระหว่าง 19 - 24	13	20				
รวม	41	47				
ด้านสรีรวิทยา						
- อายุระหว่าง 14 - 18	16	39	.075	.503	1.00	.478
- อายุระหว่าง 19 - 24	12	21				
รวม	28	60				
ด้านอัตมโนทัศน์						
- อายุระหว่าง 14 - 18	43	12	.028	.069	1.00	.793
- อายุระหว่าง 19 - 24	25	8				
รวม	68	20				
ด้านบทบาทหน้าที่						
- อายุระหว่าง 14 - 18	13	42	.101	.913	1.00	.339
- อายุระหว่าง 19 - 24	5	28				
รวม	18	70				
ด้านการพึ่งพิงซึ่งกันและกัน						
- อายุระหว่าง 14 - 18	33	22	.006	.003	1.00	.955
- อายุระหว่าง 19 - 24	20	13				
รวม	53	35				

จากตารางที่ 15 พบว่าอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวโดยรวม และรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์การจรรยา (c) ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับระดับการศึกษา กับการปรับตัวโดยรวม และรายด้าน

ระดับการศึกษา	ระดับปรับตัว		C	χ^2	df	p-value
	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมมาก				
การปรับตัวโดยรวม						
- มัธยมศึกษาตอนต้น	24	22	.122	1.319	2.00	.517
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	7	9				
- อาชีวศึกษาหรือสูงกว่า	10	16				
รวม	41	47				
ด้านสตรีวิทยา						
- มัธยมศึกษาตอนต้น	13	33	.146	1.930	2.00	.381
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	4	12				
- อาชีวศึกษาหรือสูงกว่า	11	15				
รวม	28	60				
ด้านอัตมโนทัศน์						
- มัธยมศึกษาตอนต้น	38	8	.136	1.668	2.00	.434
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	11	5				
- อาชีวศึกษาหรือสูงกว่า	19	7				
รวม	68	20				
ด้านบทบาทหน้าที่						
- มัธยมศึกษาตอนต้น	10	36	.165	2.463	2.00	.292
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	5	11				
- อาชีวศึกษาหรือสูงกว่า	3	23				
รวม	18	70				
ด้านการพึ่งพิงซึ่งกันและกัน						
- มัธยมศึกษาตอนต้น	30	16	.107	1.026	2.00	.599
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	9	7				
- อาชีวศึกษาหรือสูงกว่า	14	12				
รวม	53	35				

จากตารางที่ 16 พบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวโดยรวม และรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์การจรรยา (c) ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับ ระยะเวลาของการเสพยาบ้ากับการปรับตัวโดยรวม และรายด้าน

ระยะเวลาของการ เสพยาบ้า	ระดับปรับตัว		C	χ^2	df	p-value
	เหมาะสม ปานกลาง	เหมาะสม มาก				
การปรับตัวโดยรวม						
- ระยะเวลา 1 – 18 เดือน	18	23	.050	.223	1.00	.637
- ระยะเวลา 19–96 เดือน	23	24				
รวม	41	47				
ด้านสตรีวิทยา						
- ระยะเวลา 1 – 18 เดือน	11	30	.100	.881	1.00	.348
- ระยะเวลา 19–96 เดือน	17	30				
รวม	28	60				
ด้านอัตมโนทัศน์						
- ระยะเวลา 1 – 18 เดือน	30	11	.091	.736	1.00	.391
- ระยะเวลา 19–96 เดือน	38	9				
รวม	68	20				
ด้านบทบาทหน้าที่						
- ระยะเวลา 1 – 18 เดือน	8	33	.022	.042	1.00	.838
- ระยะเวลา 19–96 เดือน	10	37				
รวม	18	70				
ด้านการพึ่งพิงซึ่งกันและกัน						
- ระยะเวลา 1 – 18 เดือน	22	19	.050	.124	1.00	.240
- ระยะเวลา 19–96 เดือน	31	16				
รวม	53	35				

จากตารางที่ 17 พบว่าระยะเวลาของการเสพยาบ้าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวโดยรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์การจรรยา (c) ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับ จำนวนครั้งที่เข้ารับ การบำบัดรักษาในปัจจุบัน กับการปรับตัวโดยรวม และรายด้าน

จำนวนครั้งที่เข้ารับ การบำบัดรักษาในปัจจุบัน	ระดับปรับตัว		C	χ^2	df	p-value
	เหมาะสม ปานกลาง	เหมาะสม มาก				
การปรับตัวโดยรวม						
- ครั้งที่ 1	12	11	.077	.519	2.00	.771
- ครั้งที่ 2	15	17				
- ครั้งที่ 3หรือมากกว่า	14	19				
รวม	41	47				
ด้านสรีรวิทยา						
- ครั้งที่ 1	9	14	.100	.886	2.00	.642
- ครั้งที่ 2	10	22				
- ครั้งที่ 3หรือมากกว่า	9	24				
รวม	28	60				
ด้านอึดมโนทัศน์						
- ครั้งที่ 1	18	5	.028	.069	2.00	.966
- ครั้งที่ 2	25	7				
- ครั้งที่ 3หรือมากกว่า	25	8				
รวม	68	20				
ด้านบทบาทหน้าที่						
- ครั้งที่ 1	3	20	.111	1.107	2.00	.575
- ครั้งที่ 2	7	25				
- ครั้งที่ 3หรือมากกว่า	8	25				
รวม	18	70				
ด้านการพึ่งพิงซึ่งกันและกัน						
- ครั้งที่ 1	16	7	.120	1.292	2.00	.524
- ครั้งที่ 2	19	13				
- ครั้งที่ 3หรือมากกว่า	18	15				
รวม	53	35				

จากตารางที่ 18 พบว่าจำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษาในปัจจุบันไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวโดยรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ การศึกษา ระยะเวลาที่เริ่มเสพยาบ้าถึงปัจจุบัน และจำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษาในปัจจุบัน สัมพันธภาพในครอบครัว การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ความเข้มแข็ง กับการปรับตัวโดยรวมและรายด้าน ในด้านสรีรวิทยา ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพซึ่งกันและกัน

ตัวแปรต้น	การปรับตัว									
	โดยรวม		ด้าน สรีรวิทยา		ด้าน อัตมโนทัศน์		ด้าน บทบาทหน้าที่		ด้าน การพึ่งพซึ่งกันและกัน	
	r	p-value	r	p-value	r	p-value	r	p-value	r	p-value
สัมพันธภาพในครอบครัว	.487	.000	.333	.002	.326	.002	.370	.000	.467	.000
การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	.353	.001	.203	.058	.125	.247	.569	.000	.115	.284
ความเข้มแข็ง	.654	.000	.372	.000	.470	.000	.676	.000	.460	.000

จากตารางที่ 19 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวของเยาวชนผู้เสพยาบ้ามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับการปรับตัวโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านสรีรวิทยา ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพซึ่งกันและกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $< .05$ ($r = .487, .333, .326, .370$ และ $.467$ ตามลำดับ) ส่วนการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการปรับตัวโดยรวมและรายด้านในด้านบทบาทหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $< .05$ ($r = .353$ และ $.569$ ตามลำดับ) และพบว่าความเข้มแข็งมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการปรับตัวโดยรวมและการปรับตัวด้านสรีรวิทยา ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพซึ่งกันและกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $< .05$ ($r = .654, .372, .470, .676$ และ $.406$ ตามลำดับ)